

Det er jo meget let at advare derimod fra en Mands Side, hvis Partiojemed er tjent med, at der ingen Debat bliver derom, men det er jo et Raad, som ikke er saa meget værd. Jeg vil dog sige, at vi bør i hvert Fald drage en Lære af det, der er sket, og dertil kan ogsaa en saadan offentlig Debat i Folkets Paahør tjene. Arbejderklassen, den ny Klasse, der er i Færd med at samle sig og rejse sig og i Færd med at stræbe op efter til Ligestilling med de andre Samfundsklasser, som Bønderne gjorde i sin Tid, vi have noget at lære heraf. Vi have det at lære, at der altid, naar der er en Underklasse, som samler og rejser sig, og naar Sejren begynder at nærme sig, vil melde sig en hel Del Folk til Partiet. Og lad dem bare komme, der vil være Brug for alle gode Kræfter. Men lad disse Folk tjene deres Tid, vise, at det er ærligt ment, tjene paa de meniges Poster. Lad dem vise, om det er for Sagens egen Skyld, eller om de blot ville udbytte Sejren, som nærmer sig, i deres egen personlige Interesse — ja, ikke blot udbytte Sejren, men forfalske Sejren. Der er noget at lære heraf.

Sagen er jo netop den, at Alberti ikke blot viste sig at være en personlig økonomisk Falskner og Bedrager, men Alberti har hele sit Liv igennem ogsaa været en politisk Falskner. Hele Albertis Politik var den at forfalske Demokratiet og at forfalske Sejren for Demokratiet. Han var, takket være den fungerende Konseilspræsidents Svaghed, med til efter 1895, da den stolte Sejr blev vunden over den gamle Forligs- og Moderationspolitik, at forfalske Sejren. Han var først med til at gaa til Valg mod Fæstningen, men begyndte saa straks med at bevilge 40,000 Kr. til den. Alberti var med til efter 1901 at forfalske Parlamentarismens Sejr, som nu var vunden. De husker maaske, at netop da Sejren var ganske nær, da man saa, at nu var Højre ganske færdigt — det var i Sommeren 1900 —, da rejste Alberti ned til Herthadalen og fremstillede sit politiske Program, som var de konservative Klubbers gamle Program med „Gud, Konge og Fædreland“, kun at Alberti, som den Realist han var, satte Kongen, det jordiske, foran Guddommen. Jeg hu-

sker, at „Nationaltidende“, det Blad, som ogsaa altid siden har været hans Støtte, skrev Dagen efter dette Møde, at naar det forholdt sig saaledes, at Venstre nu efter Albertis Ord mere og mere blev Højre og mindre og mindre Venstre, skulde Venstre naturligvis snarest muligt til Magten, og vi Højremænd havde saa ikke det mindste derimod. Paa dette Program kom Alberti til Magten og forfalskede den Sejr, der var vunden for Demokratiet.

Vi have siden her i Tinget i god Tid advaret mod denne Mand og hans hele Regeringssystem og ogsaa peget paa den Forbindelse, der var mellem hans Administrationsmisbrug og hans daarlige økonomiske Stilling. Den ærede Ordfører for Flertallet sagde i Forgaars vendt mod mig, at den Form og Tone, jeg anslog her i Tinget sidste Efteraar, ikke var af den Art, at den skulde stemme til velvillig Overvejelse af, hvad jeg fremkom med. Men jeg maa dog maaske bede den ærede Ordfører af Rigsdagstidende dokumentere, hvor denne usømmelige Form og Tone findes. Jeg har ikke ved Gennemlæsning af min Tale kunnet finde noget i den Retning, snarere burde maaske min Tone have været endnu skarper, end den var.

Den højtærede Konseilspræsident sagde i Gaar, at der maaske kunde være 25 pCt. Sandhed i det Anklagemateriale, jeg her havde fremført mod Albertis Administration, og han støttede sig der til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Nu er det jo ret ejendommeligt i dette Øjeblik at se den højtærede Konseilspræsident støtte sig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, naar der er Tale om at give mig en lille Spydighed, skønt den højtærede Konseilspræsident sagde, at der skulde ikke være nogen personlig Bitterhed fra nogen af Siderne. Men ikke desmindre tager den højtærede Konseilspræsident nu en Højremands Ord fra i Fjor op, vender dem mod mig og siger, at der ikke var 25 pCt. Sandhed i det Anklagemateriale, jeg fremførte. Den højtærede Konseilspræsident skulde hellere da have lyttet lidt mere til, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremdrog. Han skulde hellere have taget sig det lidt nærmere til